

Марина Дмитрівна

Наталя Забіла

У Марини Дмитрівни
Стільки всяких справ!
Без Марини Дмитрівни
Хто б отак прибрав?
Хто так гарно ліжечко
Ковдрою заслав?
Хто старанно віником
Скрізь позамітав,
Витер пил ганчіркою
З столу та з вікна?
Все Марина Дмитрівна,
Все сама вона!
У Марини Дмитрівни
П'ятеро дітей
Та ще з ранку раннього
Тисячі гостей.
З кожним поздоровкайся,
Зручно посади,
Дай тому цукерочку,
Другому води,
Той гуляти проситься,
Той упав з стільця...
У Марини Дмитрівни
Діла — без кінця!
На таку сімеечку
Наварить обід —
Із такою справою
Жартувать не слід!
Ось вже наготована
Зелень для борщу.
Борщику наварено
Дітям досхочу.
Ще Марина Дмитрівна
Й пиріжки пече:
Збоку тільки глянути —
Слинка потече!
Та Марина Дмитрівна

неабияка:

Кращого не знайдете

Ви й будівника.

Що вже набудовано

фабрик та домів!

Крім Марини Дмитрівни,

Хто б отак зумів?

А коли увечері

Діти ляжуть спать,

Тут Марині Дмитрівні

Треба й почитать.

Сяде, перегортує

Отакі книжки!

Довго роздивляється

Різні малюнки!

Що в книжках написано

І про що там річ —

Все б їй знать хотілося!

Та надходить ніч.

От і сон з дрімотою

До кімнати йдуть

І Марину Дмитрівну

Спатоньки кладуть.

От вона умилася,

В ліжечко лягла.

От і спить Мариночка,

Дівчинка мала.

Ну, хіба ж не стомиться

Кожен чоловік?

А Марині Дмитрівні

Тільки п'ятий рік...